

Δάδαίτε φέρην, καὶ παύτα λεῶν συγχαίρην καὶ- A
 πικρὸν
 Καὶ τα σιδῆ πάλιν εἰς τ' ἀγρὸν νυῶ χρῆ πάντα
 κομίζην.
 Ορχησαμῆροις, καὶ ἀείσαντας καὶ Ὑπερβολὸν
 ἐξήσαντας.
 Κα' αἰτ' ἐπ' ἄξια μῆροις ὅσι θεοῖς
 Διδόναι πλεόν ὅσις Ἑλλησι.
 Κεῖθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
 Πάντας ὁμοίως, οἶνον τε πολὺν
 Σῦκα τε ξώγην.
 Τὰς τε Γυνᾶκας πῆλιν ἡμῖν.
 Καὶ ἴαξαθὰ παύτ' ὅσα ἀπολέσαμεν,
 Συλλέξαδ' ἄλλιν ἐξ ἀρχῆς.
 Αἰξίαι δ' ἀθῶνα σίδηρον.
 Δεῦρ' ὦ Γυναι εἰς ἀγρὸν.
 Χ' ὅπως μετ' ἐμοῦ καλῆ
 Καλῶς κατακείσθ.
 Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ.
 Ὡ Τεισμάκαρ ὡς δικαίως
 Τάχαθὰ νυῶ ἔχεις.
 Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ
 Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ
 Τί δράσμεν ἄντιν;
 Τί δράσμεν ἄντιν;
 Τρυγῆσμεν ἄντιν.
 Τρυγῆσμεν ἄντιν.
 Ἀλλ' ἀράμενοι φέρομεν,
 Οἱ περσεταγμένοι οἱ χοροῦται ἀναλαβόντες
 Τὸν νυμφίον ὦ ἴδρες.
 Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ.
 Οἰκῆσθε γοῦ καλῶς,
 Οὐ πείραματ' ἐχοῖτες,
 Ἀλλὰ συκολογοῦντες
 Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ
 Τῆ μὲν μέγα καὶ παρῦ,
 Τῆς δ' ἠδὲ τὸ σῦκον.
 Φήσας γοῦ ὅταν ἐοδίης,
 Οἶνον τε πῶις πολὺν
 Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ Ὑμῶν Ὑμῶν ὦ.

Et ferre faces, & populum omnem gaudere,
 deinde iubere.
 Nunc omnia vasa iterum portanda in agros, om-
 nniūq; supellex,
 Postquam saltatum & libatum est, & Hyperbo-
 lus hinc procul actus.
 Postquam & superis vota tetulimus,
 Opibus Gracos ut faciliēnt,
 B Vt multa ordea suppetant
 Pariter nobis, vino & ficibus
 Annus abundet.
 Etiam nobis pariant fœmina,
 Quæcunque etiam bona perdidimus
 Collecta omnia nunc reparentur,
 Et vis ferri fera cesset.
 Heus tu mulier veni,
 Cura pueram meo
 Toro accubituram.
 C Hymen Hymenæe ὦ Hymen Hymenæe.
 O te quater ὦ beatum
 Et meritum hac bona,
 Hymen Hymenæe ὦ
 Hymen Hymenæe.
 Quid ei faciemus?
 Quid ei faciemus?
 Eam ergo metemus?
 D Eam ergo metemus?
 Nos altum agite ὦ feramus,
 Quorum ista mania ludj Choricj, agite ergo
 sponsum accipiamus.
 Hymen Hymenæe ὦ Hymen Hymenæe,
 Securi habitabitis
 Turbisq; carentes,
 Atq; ficulegentes.
 E Hymen Hymenæe ὦ Hymen Hymenæe.
 Ingentem habet hic quidem
 Ficum, illa suanem.
 Ac dices ubi sumpseris
 Multumq; meri hausseris,
 Hymen Hymenæe ὦ Hymen Hymenæe.

Λείπει:

Defunt quædam,

Πλακοῦντας ἑδέαθε.

F Vrate placentas.

Bis. Βρύκει] βρύκειν τ' ἀραχέως, ἔμ' ἢ καὶ ποιοῦ
 ἐσθίεν. ὁ αὐτὸς εὐστράτιος. Ὑπερβολὸν] ἔσθ' ἡμαγαθῶς
 ἢ Ἀθλῶναιον, ὃν ὁ Θεοκλῆδης ἐν τῇ ἡ. ἐξωστρακίδος λέγει.
 CH. Πρὸς τῶν βρύκει] Etia βρύκειν est λάραρος ἐ-
 σθίεν. vsus est Hipponax, ἔλαραρος κατὰ βρύκειων. Κα' α-
 αἰτ' ἐπευξαμῆροις] Anapæstici sunt. Propterea le-
 gerem ἐξήσαντας, sine præpositione ὅτι. Ὡ Τεισμά-
 καρ. [puto hic chorum loqui; quia prox ait ἀναλα-
 βόντες τ' νυμφίον, vel quia dicitur τρυγῆσμεν αὐτῶ, φ
 et si abesse à quibusdā exemplarib. Scholia testetur
 Græca, tamen lepida sunt, & ad nomen Trygæi i-
 psius adludunt, qui ὁπώραν τρυγίσει. Nam ὁπώρα
 et si fructus omnes molliores comprehendit, tamē
 pro racemis præcipuè accipitur. Et sic apud Phi-

Iostratum in Imaginibus, apud quem titulo ξεινῶν
 non paruum erit pretium operæ studiosis, ficuum
 cōmendationem & dignitatē legendo agnoscere.
 Σχ. Τρυγῆσμεν αὐτῶν] ἐντισιν ἐ φέρει] δὲ τὰ μέτρα.
 Bis. Τρυγῆν νυῶ μεταφορικῶς λέγει, ἀντὶ τ' ἀπο-
 λαύειν. Συκολογοῦντες] συκολογῆν πνεύμας τῶν σῦκα
 συλλέγειν. ἢ περὶ σῦκων λόγος ποιείσθ, ἀλλ' ἐν τῶ ὁ ποι-
 ητὴς κωμικῶς, ὡς εἶπαθ' ἐ, τῆδε τῆ λέξει παρῶν ἐχρησάσθ.
 G αἰνεσίαν ἀντίθεσθ βελόμυρος. καὶ γὰρ ἐξ' ὅταν, τ' μὲν
 μέγα καὶ παρῦ, τ' νυμφίον πῶος νοεῖ. σῦκον ἢ καλεῖ τ' τ'
 νύμφης ἀιδόιον.
 CH. Τῆ μὲν μέγα καὶ παρῦ] Nō obscurū quid sibi ve-
 lit, quāuis res in obscuro sitæ sint. Et sanè nequitia
 plenus est hic locus: Neque frustra hortorum illè